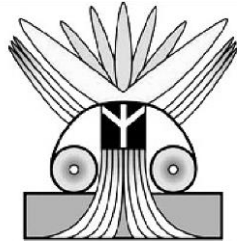

FIGU Studiengruppe Sverige

Fria Intresseföreningen för Gräns- och andevetenskaper
och Ufologistudier

Att vara sig själv

av

Eduard Albert Meier

Att vara sig själv

Semjase-Silver-Star-Center, Hinterschmidruti

5. Februar 1980

Billy

Väldigt många människor är inte sig själva eftersom de gör andras tankar, känslor och intriger till sina egna, var genom de förfaller i ilska, fröjdlöshet, hat, sorg och bekymmer, m.m.

Generellt förstår inte människan att när han influeras av andra med dåliga ord och handlingar, tas detta upp i honom och görs till något eget. Han är då inte sig själv längre, utan en avbild av den som tillfört lidande eller skada i någon form. Men just från denna avbild måste avstånd tas eftersom i princip är tankarna, känslorna och intrigerna av lidande-, ondo- och skadeavsiktliga inte en sak av dessa människor som blir utsatta för angrepp, utan de är ensamma saken av de illvilliga, motståndare och självutnämnda fiender o.s.v.

Och då allt är motståndarnas sak behövs brådskaendet att inte absorbera motspelares skapade tankar, känslor, ord och intriger o.s.v. och att inte göra det till egen sak som tvärtom tyvärr ofta görs, var genom människan inte är sig själv längre, utan blir till avbild av de som provocerar oro, hat, och förtal o.s.v.

Men för att inte låta detta värdelösa komma till sig och att inte ge sig in i ilska, sorg, oro och hat o.s.v. finns det bara en enda möjlighet för den angripne människan, som består i att hans egna tankar och känslor blir inriktade att inte ta motståndarnas angrepp på allvar och om och om igen hålla sig klar och säga, att tankarna, känslor, hatet, fientligheten, de onda ord och förtalen och intriger o.s.v. ensamt är motståndarnas sak men inte den egna. Alltså betyder det:

<Alla angrepp och problem av varje sorts fientligt sinnade är inte mina, utan endast och ensamt deras sak, som de skadar sig själva med och som de själva måste komma till rätta med>.

Angrepp av andra, vare sig det gäller tankar och känslor, genom ord, hat, förtal eller handlingar, får aldrig göras till egen sak, eftersom huvudsakligen är de upphovsmannens angelägenhet vilka han själv måste komma till rätta med. Genom deras sätt av angrepp mot medmänniskor, åsamkar de sig själva skador, eftersom deras intriger skadar deras egna tankar och känslor, var genom de förfaller fred- och glädjelösa i sig själva samt i ond frustration. Allmänt måste angrepp och andras problem ignoreras och pareras på så sätt och vis att motståndarnas sak, angreppen och problem inte är den egna personens. Endast genom denna förnuftiga insikt likväl tanke-, känslor- och handlingssätt kan människan skydda sig mot andras angrepp, lögner anklagelser, hat och förtal m.m. eftersom i själva verket är hela ondon och problemet av sådan sak att det inte är den egen personens utan angriparens och motståndarens.

«Andras angrepp och problem är inte min sak, utan angriparens», måste vara det ständiga ordspråket för angripna, som blir influerade med ord, tankar, känslor, lögner, problem, förtal och handlingar o.s.v.

Och endast om tankarna och känslorna blir vårdade i denna form, förmår sig människan att befria sig från motståndarens avbild och att sannerligen vara sig själv. Vill människan själv vara sig själv, då får han heller inte utöva fiendskap, och alltså inte ens mot sin värsta fiende eller motståndare.

Blir motståndarens angrepp och problem o.s.v. främst inte betraktat som egen sak utan avisas tillbaka till angriparen då är det en ytterligare form av fredlig konfrontation med motståndarna. Att göra på detta sätt och vis, att bemöta de vänligt, kärleksfullt och fredligt, men även att ofta och efter möjlighet vid dagliga tillfällen tillsända dem tanke- och känslomässig kärleks- och välsignelseönskan. Detta, å ena sidan, hindrar att själv bygga upp fientlighet mot motståndarna, och å andra sidan, uppstår där genom ett värdefullt självförsvar som förhindrar särskilt onda tankar och känslor och därmed illvilja, hat eller behov av hämnd, m.m., från att uppstå. Det hela verkar också till, att allmänt allt verkar välsignelserikt för den egna personligheten och för den egna karaktären och där ur byggs en helt neutral-positiv balanserad hållning upp. Hur människan tänker, så lever han, och som människan lever, så tänker han, och vad människan tänker, är han. Denna uråldriga visdom bekräftar sig i människans tanke- och känslvärld och i dess handlingar. Och om han sannerligen och medvetet bemödar sig att betrakta sina egna självutnämnda fiender och motståndare, osv, blott som människor och inte som fiender och motståndare och att man inte gör deras angrepp och problem till sina egna, utan att tillbakavisar dessa till upphovspersonen, för att samtidigt vårda kärleksfulla och fredliga tankar, då, tvinar alla fientlighet bort, så att medmänniskor och vänner består kära till livets slut och aldrig som fiender.

Sich Selbs Sein

[Semjase-Silver-Star-Center](#),

Hinterschmidrüti

5. Februar 1980

Billy

Sehr viele Menschen sind nicht sich selbst, denn sie machen sich die Gedanken, Gefühle und Machenschaften anderer zu eigen, wodurch sie Ärger, Freudlosigkeit, Hass, Kummer und Sorgen usw. verfallen. Allgemein versteht der Mensch nicht, dass wenn er von anderen mit bösen Worten und Handlungen beharkt wird, diese in sich aufnimmt und sie sich eigen macht, er nicht mehr sich selbst ist, sondern ein Abbild jenes wird, welcher ihm Leid oder Schaden in irgend einer Form zufügt. Genau von diesem Abbild muss aber Abstand genommen werden, denn grundsätzlich sind die Gedanken, Gefühle und Machenschaften Leid-, Übel- und Schadenwollender nicht die Sache jener Menschen, die den Angriffigkeiten ausgesetzt sind, sondern sie sind allein die Sache der Übelwollenden, der Widersacher und selbsternannten Feinde usw. Und da alles eine Sache der Gegner ist, bedarf es der Dringlichkeit, dass durch Gegenspieler erzeugte Gedanken, Gefühle, Worte und Machenschaften usw. nicht aufgenommen und nicht zur eigenen Sache gemacht werden, wie es gegenteilig leider vielfach gemacht wird, wodurch der Mensch nicht mehr sich selbst ist, sondern zum Abbild jenes wird, der Unruhe, Unfrieden, Hass und Verleumdung usw. provoziert. Um diese Unwerte jedoch nicht an sich heranzulassen und sich nicht in Ärger, Kummer, Sorgen und Hass usw. zu ergehen, gibt es für den angegriffenen Menschen nur

eine einzige Möglichkeit, wobei diese darin besteht, dass die eigenen Gedanken und Gefühle darauf ausgerichtet werden, die Angriffigkeiten der Antagonisten nicht ernst zu nehmen und sich selbst immer wieder klar zu sein und sich zu sagen, dass die Gedanken, Gefühle, der Hass, die Feindschaft, die bösen Worte und die Verleumdungen und Machenschaften usw. allein die Sache der Widersacher, jedoch nicht die eigene ist. Also heisst es:
<Alle Angriffe und Probleme jeder Art des/der Feindlichgesinnten sind nicht meine, sondern einzig und allein deren Sache, mit der sie sich selbst schaden, womit sie selbst zurechtkommen müssen.>

Angriffe anderer, sei es durch Gedanken und Gefühle, durch Worte, Hass, Verleumdungen oder Handlungen, dürfen niemals zur eigenen Sache gemacht werden, denn grundsätzlich sind sie ein Belang der Urheber, die selbst damit zurechtkommen müssen.

Durch ihre Angriffigkeiten gegen Mitmenschen fügen sie sich selbst Schaden zu, denn ihre Machenschaften beeinträchtigen ihre eigenen Gedanken und Gefühle, wodurch sie friedlos und freudlos in sich selbst sind und bösem Frust verfallen. Allgemein müssen Angriffe und Probleme anderer missachtet und in der Art und Weise pariert werden, dass sie die Sache, die Angriffigkeiten und Probleme der Widersacher und nicht die der eigenen Person sind. Nur durch diese vernünftige Einsicht sowie Gedanken-, Gefühls- und Handlungsweise kann sich der Mensch gegen Angriffe, Lügen, Beschuldigungen, Hass und Verleumdungen usw. anderer schützen, weil tatsächlich die ganzen Übel und Probleme solcher Dinge nicht die der eigenen Person, sondern die der Angreifer und Widersacher sind. «Die Angriffe und Probleme der/des andern sind nicht meine Sache, sondern die des Angreifers resp. der Angreiferin », das muss der dauernde Wahlspruch für Angegriffene sein, die mit Worten, Gedanken, Gefühlen, Lügen, Problemen, Verleumdungen und Handlungen usw. beharkt werden. Und nur wenn in dieser Form die Gedanken und Gefühle sowie die Handlungsweise gepflegt werden, vermag der Mensch sich vom Abbild der Widersacher zu befreien und wahrhaftig sich selbst zu sein. Will der Mensch sich selbst sein, dann darf er auch keine Feindschaft üben, und zwar selbst gegen seine übelsten Feinde und Widersacher nicht. Werden erstens die Angriffe und Probleme usw. der Widersacher nicht als eigene Sache betrachtet und als solche auf die Angreifer zurückgewiesen, dann gilt es als weitere Form, sich den Widersachern friedlich gegenüberzustellen. Das ist in der Art und Weise zu tun, dass ihnen freundlich, liebevoll und friedlich begegnet wird, wie aber auch, dass ihnen bei häufigen und nach Möglichkeit täglichen Gelegenheiten gedankliche und gefühlsmässige Liebes- und Segenswünsche zugesandt werden. Das bewahrt einerseits davor, gegen die Widersacher selbst Feindschaft aufzubauen, und andererseits entsteht dadurch ein wertvoller Selbstschutz, der davor bewahrt, dass eigens üble Gedanken und Gefühle und dadurch Bosheit, Hass oder gar Rachebedürfnisse usw. entstehen. Das Ganze bewirkt auch, dass sich allgemein alles segensreich auf die eigene Persönlichkeit und auf den eigenen Charakter auswirkt und sich daraus eine völlig neutral-positive ausgeglichene Haltung aufbaut. Wie der Mensch denkt, so lebt er, und wie der Mensch lebt, so denkt er; und was der Mensch denkt, das ist er. Diese uralte Weisheit findet sich bestätigt in der Gedanken- und Gefühlswelt und in den Handlungen des Menschen. Und wenn er sich wahrlich und bewusst bemüht, seine sich selbst ernannten Feinde und Widersacher usw. nur als Menschen und nicht als Feinde und Widersacher zu betrachten und deren Angriffe und Probleme sich nicht selbst eigen zu machen, sondern diese auf die Urheber zurückzuweisen, um gleichzeitig liebe- und friedvolle Gedanken für sie zu pflegen, dann schwindet alle Feindschaft, so am Ende des Lebens nur liebe Mitmenschen und gar Freunde, jedoch niemals Feinde zurückbleiben.